

[Damsgaard.]

Det kan være med rette eller med urette, man taler om den dyre statsadministration. Det ærede medlem hr. Kaj Andresen prøvede i går at imødegå den artikel, der blev nævnt, af overtoldinspektør Damsgaard Hansen, hvori denne påpegede en meget stærk stigning i statens lønudgifter. Rigtigt er det jo imidlertid, at op i nærheden af 5 milliarder kr. årlig går til aflønning af folk, der er ansat på steder, hvor man får økonomisk støtte fra staten til aflønning. 5 milliarder kr., det er knap nok det beløb, men ca. 5 milliarder kr., det er næsten halvdelen af statens udgifter, der går til lønninger. Det er ikke underligt, at nogen standser op og undres over det. I 1960 var lønningsudgifterne på 3.137 mill. kr., i 1962 var de steget til 4.496 mill. kr. Det er en stigning pr. år på ca. 700 mill. kr., og så mener de statsansatte vel endda nok, at de får for lidt i løn. I forslaget er beløbet endnu større end de tal, jeg her nævner.

Jeg skal slet ikke tage stilling til løningernes højde, men jeg kan være enig med det ærede medlem hr. Thestrup i hans omtale af det uhensigtsmæssige og dyre i at bruge overkvalificeret arbejdskraft til forskelligt arbejde på kontorerne, vel også på andre arbejdspladser, og også i det ærede medlems krav om rationalisering og forenkling i arbejdet, hvor der er muligheder derfor. Rationalisering og forenkling her er bedre end det stadige krav om ansættelse af mere og mere personale.

Må jeg om beskætningsproblemet, som vi også var inde på i går, gøre en tilføjelse og sige, at venstres principielle synspunkt er, at skatteudskrivningen, som er drevet så vidt, mindst muligt må hæmme arbejdsindsats, initiativ og opsparing. Vi vil arbejde for, at skattetrykket forskydes mere og mere bort fra indkomst, arbejde og opsparing over på skat på forbruget, og noget er der nået her; efter finanslovsforslagets tal nærmer vi os vel til, at $\frac{3}{5}$ af samtlige statskatter kommer fra told- og forbrugsafgifter og $\frac{2}{5}$ fra indkomst og formue. Den højtærede finansminister udtalte for nogen tid siden ved et møde — jeg tror, det var i Odense — sin betænkelighed ved at gå videre ad vejen fra direkte indkomstskatter over til forbrugsafgifter. Er det et formål dikteret af et sådant syn, som den højt-

ærede minister har ønsket fremmet i det nye finanslovsforslag, hvor det er sådan, at den procentvise stigning i skattebeløbene er størst for de direkte indkomstskatter, mindre for forbrugsskatterne, eller hænger det sammen med en bevidst underbudgettering af forbrugsskatterne? Den højtærede finansminister erkendte jo nu i sin svartale, at forbrugsskatterne er ansat for lavt i forslaget. Finansministeren har undervejs fundet 100 mill. kr.; det er dog et resultat.

Med hensyn til de stigende direkte statskatter ville jeg gerne have lov at kommentere en artikel, der stod i dagbladet Aktuelt den 21. november, og hvori man under en omtale af finanslovsforslaget meddelte, at der i år er tale om uændrede statsskatter. Der er da absolut ikke tale om uændrede statsskatter; det er skattesatserne, der foreslås uændrede. Skatteyderne må være forberedt på at aflevere ca. 700 mill. mere i statsskat end i det nuværende skatteår eller omtrent 12-13 pct. mere. Med denne lille drejning af kendsgerningerne har dagbladet Aktuelt gjort sig skyldig i en måske — jeg ved det ikke — bevidst vildledning af sine læsere, og det er det, jeg gerne vil have påtalt ved denne lejlighed, hvor vi taler om skatter og finanslovsforslag.

Ja, nu nævnte jeg de 700 mill. kr. mere i statsskatter. Kan man så regne med, højtærede minister, at det bliver herved? Som det ærede medlem fru Grethe Philip nævnte, er der også forøgede udgifter til folkepension på trapperne, og de er da vist ikke medregnet i budgettet. Og her kommer spørgsmålet så om den almindelige, ikke indtægtsregulerede folkepension. Ifølge den herom afgivne betænkning vil den fuldstændige ophævelse af nedslagsreglerne betyde en årlig merudgift på 250 mill. kr., en udgift, som vel skal finansieres ved den forøgede indtægt af folkepensionsbidraget. Men er man i regeringen indstillet på at lade det blive ved det? Jeg tænker her på den særudtalelse til betænkningen af de ærede medlemmer fru Grethe Philip og hr. Niels Mørk, hvori der foreslås en lang række tilskud af forskellig art til bolig, sygekassekontingent m. m. Hvis man arbejder ud fra disse tanker, hvad vil så de samlede udgifter for en ny reform af vor folkepensionsordning beløbe sig til? Kan vi regne med, at dette med folkepensionen